

40 DANA ZA ŽIVOT

molitva 39. dan, 9. travnja 2022.

Nakana:

Molimo kako bi molitelji zamijenili iscrpljenost i obeshrabrenje radošću nad čudima kojima smo do sad svjedočili i žarom služenja dok nas Bog vodi u pobjedu.

Sveto pismo:

„Zbog toga se radujte, makar se sada trebalo malo i žalostiti zbog različitih kušnja: da prokušanost vaše vjere – dragocjenija od propadljivog zlata, koje se ipak u vatri kuša – stekne hvalu, slavu i čast o objavljenju Isusa Krista.“ (1 Pet 1, 6 - 7)

Razmatranje:

Dragi moji vjernici!

Pripovijedaju o rimskom caru Teodoziju, da je jednom zgodom dao otvoriti sve tamnice i svima utamničenicima darovao slobodu. Tom prigodom da je car izjavio: »Kad bih imao vlast, ja bih dao otvoriti sve grobove, i svima bih mrtvima dao natrag život.«

Ali, svima je i odviše jasno, da nema toga na zemlji, koji bi bio u stanju mrtvacima vratiti život. Ni carevi ni kraljevi, ni medicina ni tehnika. Vratiti život mrtvima može samo Onaj, u čijoj je vlasti i život i smrt. To je Bog! To nam svjedoči i današnji dan, kad je Isus Krist u slavi i sjaju uskrsnuo iz groba.

Uskrsnu Isus doista! Tako glasi naša vesela uskrsna pjesma. A da je tome tako, svjedoči nam prije svega Sveto Pismo. A znate li, da za riječi Božje vrijedi ona: »Nebo i zemlja će proći, ali riječi moje neće nikada proći!« (Lk 21, 33). Da je tome tako, svjedoče nam sveti apostoli. Prva stvar za kojom idu apostoli jest da pokažu, da ovaj u povijesti svijeta neizmjerne važnosti događaj nije nikakvo iznašasće ljudske fantazije, nego činjenica koje ne može oboriti nikakav prigovor. Ta tih dvanaest apostola nisu bili ljudi bolesnih živaca kao ovo naše doba, nego ljudi zdrave duše i zdrava tijela, koji su Krista iza uskrsnuća svojim očima gledali, s njime razgovarali, s njime jeli, s njime hodali. Štoviše, jedan od njih, koji je bio i odviše kritički nastrojen, na tvrdnje ostalih apostola, da je Gospodin uskrsnuo, reče: »Neću vjerovati, dok ne vidim na rukama njegovim znaka od čavala, i ne metnem prsta svojega u mjesto od čavala, i ne metnem ruke svoje u rebro njegovo.« (Iv 20, 25).

I taj nevjerni Toma imao je prilike da metne prst svoj u mjesto od čavala i ruku svoju u rebro njegovo, i da

raskajan radi svoga nevjerovanja usklikne: »Gospodin moj i Bog moj!« (Iv 20, 28). Da je Isus doista uskrsnuo, svjedoči stotinu drugih ljudi, koji su ga iza uskrsnuća svojim očima gledali i svojim ušima slušali. Da je Krist uskrsnuo, svjedoče milijuni ljudi, koji su s radošću polazili u smrt radi svoje vjere u ovu istinu. Da je Krist uskrsnuo, svjedoči čitava povijest Katoličke Crkve, koja uskrsnuće Kristovo smatra jednom od temeljnih istina kršćanstva i radi te istine bila je izvrgnuta neopisivim patnjama i progonima i sa strane vladara, i sa strane tobožnjih učenjaka, i sa strane bogataša, i sa strane nahuškane neuke svjetine.

Da je Krist uskrsnuo, svjedoči Katolička Crkva, koja danas u ovom ratnom vrtlogu čitavoga svijeta stoji jedina mirna i nepokolebiva u potpunoj vjeri u pobjedu istine, jer zna, da iza nje stoji onaj isti Isus Krist, koji je prije dvije tisuće godina na Golgoti umro, a na današnji dan prije isto toliko godina slavno iz groba uskrsnuo. Zar se dakle u uskrsnuću vara Sveto Pismo, a pravo imade možda jedan Renan, Voltaire, Nietzsche, Schopenhauer, Lenjin i slični? Zar se dakle u uskrsnuću varaju toliki milijuni mučenika, koji su s radošću polazili u smrt za ovu istinu, a pravo imadu posjetioci sumnjivih noćnih lokala, koji radi svoga prljavoga života moraju nijekati očevitnu istinu, da primire svoju savjest? Zar se dakle u uskrsnuću varaju sveti apostoli, vođeni Duhom Božjim, a pravo možda imadu kojekakvi nazovi intelektualci, koji smatraju, da će samo onda biti veliki u očima ljudi, ako ne vjeruju u ovu istinu zato jer u nju vjeruju i stare bakice?

Na jednoj silom sazvanoj skupštini na početku boljševičkog režima, kao što je običaj na takovim skupštinama, strastveno se grmilo protiv Boga, protiv Krista, protiv bajke o uskrsnuću tijela. Konačno se javio za riječ i jedan starac sa sijedom bradom. Čekao je najprije, da se stiša buka i galama. A onda ustade, ispruži svoju ruku, i mirnim, ali odlučnim glasom rekne: »Uskrsnu Isus doista!« Jedan čas bila je nijema tišina u dvorani. Ali za čas mnogi prisutni kršćani, ohrabreni junačkom ispoviješću vjere, opetovaše oduševljeno za starcem: »Uskrsnu Isus doista!«

bl. Alojzije Stepinac
propovijed na Uskrs
25. 4. 1943. (1. dio)

Molitva:

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu, kako bijaše na početku, tako i sada i vazda i u vijeke vjekova, amen.